

Fædrelandsfange!

Henrik Bergeland.

V box 27: 797

Fædrelandsjange!

(Melodi: Hr. Zimlar drog over salten Hav).

J Søner af Fjeldet, af Sjøen den blaa,
J Søner af Skogen, den dunkle!
O, kjære mit Norge, du Kjempe skjont graa!
vaagn op, og lad Dyrerne funkle!

Baagn op! thi de komme, de komme fra Ost,
Titusinde vel eller Flere.
Men bag dem er Sjøer med bævrende Røst,
og Nordmænd, her foran dem ere.

Skal Norge ophøre at være det fri?
Hvert Blik mod en Fiende brænde!
Hver Kyg mod et Træ! Bar der Tusende ti,
deres Dødsstøn skal Afsen gjensende.

Os Fædrene mætted i Ansigts Svøb,
og alle vi died en Dvinde:
kring hende, kring Gubben paa otti da Fred!
og fjernt fra hans Stue hver Fiende!

Fra Fjeldene ned! op fra Sjøen den blaa!
og ud ifra Skogen den dunkle!
O, kjære mit Norge, du Kjempe skjont graa!
vaagn op og lad Dyrerne funkle!

Opvaagner, J Nordmænd! Som Stormen fra Fjeld,
nedstyrter paa tætte Geleder,
med Hjertet for Norges Hæder og Held,
og Død i hvert Slag ifra Eder!

Henrik Wergeland.

Du gamle Mor!

Du gamle Mo'r du siter arm,
So Sveitten er som Blod,
Men endaa i dit Hjerta varm.
Dg du meg gav min sterke Arm
Dg dette ville Mod.

Du turkad Taarer af mit Kinn
Somangein Herrens Gong,
Dg kyste meg som Guten din
Dg bles meg uti Barmen inn
Min sigerfulle Song.

Dg gamle du, du gav til meg
Mi mjufe Hjarterot,
Dg derfor maa eg elska deg,
Hvarhelst eg vankar paa min Beg,
Om so paa villan Fot.

Aasmund Olavsson Vinje.

Norges bedste Værn og Fæste.

Norges bedste
Værn og Fæste
Er dets gamle Fjeld.
Skumle Død sig skjuler
I dets dybe Guler.
Barden oppe
Paa dets Toppe
Speider Dag og Kveld.

Hør fra Arens
Styrning Lurens
Klagende Signal!
Jægersjeden skrider
Langs ad Afsens Sider.
Fjeldets Stemmer
Den fornemmer
Fra den dybe Dal.

Bællen venter
Paa dets Strænder,
Bonden passer paa,
Om han snart kan lade
Fjeldets Barrifade
Ned fra Tinden
Over Fienden
Som et Uveir gaa.

Ingen Feide
Kan han sveide.
Dæng da Riflen hen,
Gamle Bjørneskytte!
Krans med Lov din Gytte!
Tapre Jæger,
Tøm et Væjer
For dit Fjeld og den!

Hoie, klare,
Toner svare
Fra dit gamle Fjeld.
Folkets glade Løfter
Klinger fra dets Kloster.
O, hvor mange
Tusen Gange
Sang de Norges Held!

Held da eder
Blaa Geleder
Om mit Fædreland!
Fred og gode Dage
Over Bondens Tage
Stedsse Kinne,
Stedsse rinde
Over Fjeldets Rand!

Henrik Wergeland

Nordmannen.

(Mel: Dei vill alltid klaga og klyta).

Millom Bakkar og Berg ut med Havet
Heve Nordmannen fenget sin Deim,
Der han sjølv heve Tufterne gravet
Dg sett sjølv fine Hus oppaa deim.

Han saag ut paa dei steinutte strender;
Det var ingen, som der hadde bygt.
„Lat oss rydja og byggja oss Grender,
Dg so eiga me Rudningen trngt.“

Han saag ut paa det haarutte Havet;
Der var ruskutt aa leggja ut paa;
Men der leikade Fisk ned i Kavat,
Dg den Leiken den vilde han sjaa.

Fram paa Betteren stundom han tenkte;
Giv eg var i eit varmare Land!
Men naar Vaarsol i Bakkarne blenkte,
Fekk han Hug til si heimlege Strand.

Dg naar Viderna gronka som Hagar,
Naar det laver av Blomar paa Straa,
Dg naar Næter er er ljosa som Dagar,
Kann han ingenstad venare sjaa.

Ivar Aasen.

Pris 10 Ore.

Likhjops i Boghandelen i Pilestrædet No. 5, Kristiania.
C. Walle Co.s Bogtrykkeri, Nedre Slotsqade No. 3.